

Hengellistä Wirttä,

Ensimmäinen:

O! minun Jumalan! mitä Sã
ajattelet, &c.

Toinen:

O! sitä onnettomutta, &c.

Kolmas:

Weljet, Sisaret kaikki, kuin tässä
olemme, &c.

Unnetut

Pawali Matin Pojalda Korhoin,
Kautalammen Pitäjästä.

Ensimmäinen:

6. 1.

D! minun Jumalan! mitäs sä ajattelet;
Tästä mun weisustan, jota nyt laulelen.
Ah! sallinetkos sinä, o! suuri Jumala, Ett
awan suuni minä ja weisull walitan.

2. Woi minun sydändäni, koskan ajattelen
Mun endist elämäni, ja muistu mielehen
Jumalan sanan saarna, jonga me kuulimme,
Ja myös se Ruokhin rauha, jos ennen elim-
me.

3. Me olem unhohthanet sen kaiken hywy-
den, Kuin meit' on noudattanut, ain' pyh-
tän pyhyden Saarnat ja Kirkko psalmit,
jo ihe Raamattu Meill' kaikill' olit walmit
kuku man laitettu.

4. So lapsudesta kohta on armo aljettu,
Ja wanhutehen saakka ain' meillen tarjottu,
Sill' koska ulostulim äitimme kodbusta, Ja
wielä heikot olim, niin me jo Rastesa.

5. Sen pyhän liiton armon olemme saane-
het, Adamin saastaisuden pois pääldäm heit-
tänet, Luwannet puolestamme; wannotulla
walalla, Ett' kaikest woimastamme seurata
JESusta.

6. Waan niinkuin heikko liba ei taida seisoa,
Kuin se Wanhurstas Pyhä on meildä waa-
tiwa, Niin uudisturen armo sen päällen
seurawa, Meild' kaikild' saada taitan JES-
turen pöhdällä.

7. Laki

7. Laki on ulostullut täydesä voimasa,
Ja aina ilmi ollut, myös meidän seasa: Se
ilmoittapi meillen wiha ja rangaistus, Ja
saatta synnin tunnoon, elämän parannus.

8. Evangeliumin sanan ihana ilmoitus,
Myös ustiasti kuullan, ja armon lupaus, Kuin
meillen rauhan saarna ja uskon uudista, Ei-
kä Vain saarnan anna meit' perät kulutta.

9. Siis wanhat ijälliset mailman päiwi-
stä, So tosin kyllän saanet, ja hänen iloista;
Rukoilkat wirjästi, ettet te erhehdyis HEr-
rasta Jesuxesta, ja Taiwan toiwosta.

10. Se nuori kaunis kansa, nuoruden aa-
mulla, Andakat teitä löytä manna kokoma-
sta, Kllät myös odottako puolipäiwän saak-
ka, Kuin manna poijessula pahuden heltestä.

11. Jos neljätöistä vuotta olette palwelleet
Mailman Labanita, ja händä seurannet,
Soutukat, kiirubtakat kans pyhän Jacobin,
Ja perät unhohtakat palwelus Labanin.

12. Yhteinen kansa, kailki te nuoret wanhain
kans, Riitosta, rukousta hartast harjoitakat;
Muutoin ei sowi tulla yhdengän taiwasen,
Kuin ei täs tahdo olla seuraja Jesuxen.

Toinent:

W. K. D Jesu Christe wiatoin, 2c.

Ps. 387.

D! sitäl onnettomutta, Kuin näin HERN-
ran armo tuhlatan, Sota hän meillen tarise,
Koska sen synnir nautise.

2. Kuin

2. Kuin H&Rran luotui päiviä, Sabbathi ja myös Jublia, Synneisä suuris wietetän, Sa pahennuret saatetan.

3. Toit' hän on meille säättänyt, Sa armostansa andanut, Ett' silloin muista ruinaiset Me rikon synnit hirmuiset.

4. Waan se on toisin muutettu, Sa synnin päiwär salattu, Sill' tehdän syndi enämmin, Kuin muina päiwin muutamin.

5. Silloin pahat kaikki kokowat, Sa heidän joukkons joutuwat, Toila on synnin palvelus, Sa kaikkalainen saastaisuus.

6. Siinä kiukutan ja kiroilan, Suowutan, niin myös tapellan, Jos joku heitä nuhtelis, Sen pääll he kohta karkaisis.

7. Jos joku päiwän alusa, Dn elän H&Rran pelwosa, Jo tosin ehto puolella, Hän syndiin igens kiiruhta.

8. Moni tiennyt kyll' on lapsudes, Sumalan wihan uhkauret, Waan wähan niitä wälttänyt, Sa igiansä säästänyt.

9. Min' walmis pahut täyttämän, Syndistä seura pitämän, Ei ajatellen ensingän, Pakka kuin seura synnin pääll.

10. Mond' kaunist saarna Paimenden, Dn julki tuotu kansallen, Waan ei ole niitä toteltu, Eik' opixemme oteltu.

11. Se Miniwein kaunis kaupungi, Jos oli paljon syndisti, Ross' Jona kerran ai-noast, Heill saarnais H&Rran uhkaust.

12. Niin he katuman kiiruhdit, Sa H&Rran tygö jouduhdit, Kans wältit wihan ansaitun, Sa rangasturen uhkatun.

13. Kuing' sullen Käyhen Suomen maa,
Kuin sanan aina kuulla saa, Etkö sä pelkä
kostoaa, Ja H&Eran armon loppua.

14. Jo aikoi aika näkyä, Tolla hän tah-
doi rangaista, Waan heitti helpon kuitengi,
Ddottain ongo katumi.

15. Waan kuin ei kuulu katumust, Eik' tule
harrast rukoust, Niin vielä wiä wiimeingi,
Ansaitan aina kowembi.

16. Sillä sen kaikki tietäisit, Ettei hän sää-
stä syndisit, Me ajallisest rangaistan, Ja
ijäisesti waiwatan.

17. Waan joka katu syndinsä, Ja tunde
pahat tegonsa, Ei se H&Eralda hyljätä,
Waan taiwan koton korjatan.

18. Niinkuin teki se Davidi, Tollen jo ar-
mo annettin, Ja ristin päälle Ryöwäri,
Toll' Paradisi luvattin.

19. Siis häwä tehdä pyytäkäm, J&Eust
ain' aures huutakam, Joka on armon an-
daja, Ja palkan oikia jakaja.

20. Ett' me sen hywän saisimme, Ja pa-
han wältä woisimme, Johon meill' armo
lainatkon, J&Esus se kaikkein sowindo.

K o l m a s :

Weisatan kuin: N:o 262.

Hää-weisu.

Weljet, Sisaret kaikki, kuin tässä olemme,
Ja tähän seuran ratki kokoon tulimme, Lain-
pidon kaunistuxer', wietämän tämä hetki,
Myös niiden huwituxer', jott' tämän walmisti.

2. Waan

2. Waan ensin muistakamme, sen pöydän
H&Kran päällä, Kuin nämät lahjat meillen
armostas annoi täällä, Waan millä uskallu-
sen me niiden tygö käyme, Ellemme huo-
laurell johdata mieleemme.

3. Hän rawiße kaikki myös luondokappa-
let, Me kaikki halwimmatkin, pojil myös
Karnehen Suloisest suojon anda, Eik' ylön-
anna heitä, Kost' he myös owat totta hä-
nen kätensä töitä.

4. Waan hän on meitä luonut järjen ja
toimen kans, Kielen ja äänen suonut, että
hänen lahjojans Kiitoxella vastaanotta, nau-
tita kohtullisest, Ja händä kunnioitta aina
armojes edest.

5. Milläs me eroitamme luoduissta halwi-
mist, Ihem ja ilmoitamme luondomme jär-
jellist, Sollei rukourilla, menoill toimellisill,
Nöyrällä käytöxillä, weisuill hengellisill.

6. Jos ei taas ääni pauha, juur kaikkein
tygönä, Ja kieli taida laula kirjoitus-weis-
sua, Kuin sielun, hengen woima sen päälle
työtä teke, Niin ääni kaunist soiwa, ei pal-
jon merkise.

7. Ei H&Kra sitä kazo, Kuinga sanat
kuuluvat, Eikä ainoastans tahdo meildä ää-
nen pauhinat, Waan sanan woima saakon,
ja ääni liikuttakon, Sydämet herättäkön,
hartaseen kiitoxeen.

8. Että sydän sytytetty kiitoxen halusta,
Ja mieli liikutettu hartauden woimasta, Niin'
blizekäwis kaiten suun, Kielen selityksen, Ja
äänen toimituksen wälewäst voitaisi.

9. Kukin on kuulla saanut Jumalan sana-
sta, Tokainen myös sen tiennyt jo ruoka-lu-
guista,

guista, Ettem me kossan söisi hlönpaldisudes,
Ja watsam palwelisi, hekuman wäärhydes.

10. Niin ettei turmelluri terweys tulisi,
Kuin ruumin jäsenillä, luonnostans olisi,
Jos se niin tapahupi pääll tunnon ilmoituksen,
Niin se myös myötäns tuopi kowan rangaistuksen.

11. Niin myös pidon tämän owat walmit-
stanet, Ja jälken wanhan tawan, wieraita
kuzunet, Muistori kuin on nähnyt, ruumin-
sa hedelmästä, Sen kuin nyt täs on tehnyt
Uwio-rakennusta.

12. Ei hekän sitä soisi, että joku pahennus,
Kuin murhen heillen toisi, wierailda tapah-
duis, Sen ise kukin taita ymmärtä itsestän-
sä, Tokainen myös sen tietä, juur koldas-
tansa.

13. Waikka se tapahupi täällä kyllä ufiast,
Kuin ruumis kyllän saapi, ja ruoka runsa-
hast, Niin pahat pahennuxet jo silloin wal-
lall owat, Kiidat ja kirouret myös hlösnou-
sewat.

14. Sentähden Sumalalda hää-päiwär hyl-
jätän, Ja kaikkialdialda myös hlönkako-
tan, Ne heikot huokauret, kuin niissä edes-
tuodan, Ja kaikki palweluxet kelpottomat
tehdän.

15. Sentähden kaunihisti ja niinkuin Chri-
stityt, Solla raitihisti pitäkäm häitä nyt,
Että HERRa lepyisesti kahoisi meidän pääl-
lem, Ja meidän huokauzem kelpaisi hänellen.

16. Ja nämät nuoret ratki, joidenga mu-
stori Tai merkillinen hetki on tullut tehdy-
ri, Myös saisit siunauzen, onnen ja mene-
styksen, Tai olkon toivotuxem, ja suokon
Sumala!

17. Sloi-

17. Illoiset ikäpäiwät HERRa heill' andakon, Educt ja lahjat hywät armostans lainatkon, Että he iloihsit Uuio-onnestansa, Taidolla riemuhsit toinen toisestansa.

18. Kaiken wihamiesten neuwot heitä kähkön ohizen, Pahan-suopain myös toiwot heill' tulkon hywäri, Tai Piiton HERRa suurisen kyllä tehdä taita, Hänen Engeleins juuri palweluxen kautta.

19. Jumala, Pyhä Hengi myös heitä hallitkon, Koko myös elämängin wioista warjellkon, Että he eläisit pyhydes ja puhtaudes, Skänäns kuin seisoiwat sinun kaswojes edes.

20. O HERRa! heidän anna pelwosas pyhä, Ja karsiwäisest aina sun tahtoos tythä, Että he tain säädyn alla sinua palwelisit, Ja sinull Pyhä HERRa kiitosta weisaisit.

L S P P U.
